

Domnul Director*

Nicoleta POPESCU

Nu cred că numai câteva cuvinte pot rezuma o viață de om, mai ales când acesta a făcut în fiecare zi ceva pentru cei din jurul său, pentru instituția pe care o reprezenta și pentru cultura românească. L-am întâlnit pentru prima dată în 1979. Timp de 21 de ani am lucrat în aceeași instituție. Ne-a marcat pe toți prezența între noi a acestui intelectual rafinat și omenos, i-am apreciat întotdeauna vorba dreaptă, jovialitatea stăpânită, umorul și ironia fină.

* *Fragmente din discursul de rămas bun...* Nicoleta Popescu, director general adjunct al Bibliotecii Centrale Universitare „M. Eminescu”, Iași. Text publicat și în *Dacia literară*, nr. 2(83), 2009

Corneliu Ștefanache a făcut parte din mai multe foruri ale bibliotecarilor (Consiliul Național al Bibliotecilor din Învățământ, Asociația Națională a Bibliotecarilor din România). Îmi amintesc cu mare plăcere și cu **nostalgie** faptul că, la diverse întruniri, pe care le prezida cu prestanță și farmec, atunci când se luau decizii importante, era suficient ca „domnul director” să spună câteva vorbe și disputele încetau, conflictele se aplanau, deciziile se luau exact și repede. Personalitatea domniei sale impunea mereu respect. Iar dacă Biblioteca Centrală „Mihai Eminescu” este astăzi una din instituțiile bibliotecare respectate în țară, faptul acesta se datorează în cea mai mare măsură acestui om, care, venit dintr-o altă secțiune a culturii, a îndrăgit biblioteca, și, în scurt timp, s-a identificat cu interesele ei, impunând-o în plan național ca instituție model.

Dar, cum spuneam, apropierea de bibliotecă s-a desăvârșit prin oamenii săi, prin cei pe care Corneliu Ștefanache i-a prețuit și respectat, cărora le-a adresat întotdeauna un cuvânt bun, pe care i-a ajutat necondiționat, pe care i-a și muștrat cu eleganță, câștigând prețuire chiar și prin reproș. A adunat astfel în jurul său un grup de oameni care s-au modificat ei înșiși prin respectul pe care i-l purtau, oameni care l-au îndrăgit, intuind dincolo de aparențe, de renume și de funcție, sufletul **omului bun**. Mereu aplecat către semenii, cu blândețe interioară, dar și cu o urmă de tristețe, poate numai de cei apropiați ghicită, domnul director Corneliu Ștefanache a fost cel care ne-a ajutat mereu să depășim momente de cumpănă, și profesionale, și personale, așa cum a ajutat pe atâția alții care l-au respectat, l-au îndrăgit și i-au fost adevărați prieteni. Îi rămânem cu toții îndatorați cu veșnică prețuire.